

Retouradres : Postbus 78, 2600 ME Delft

ChristenUnie Delft
T.a.v. mevrouw J. Gooijer

VERZONDEN 20 DEC. 2018

Datum	Onderwerp
18-12-2018	Schriftelijke vragen crisiskaart
Ons kenmerk	
3834664	
Uw brief van	
22 november 2018	
Uw kenmerk	

Bijlage

Geachte mevrouw Gooijer,

U heeft een aantal vragen gesteld betreffende de Crisiskaart GGZ. Hierbij ontvangt u de antwoorden op de door u gestelde vragen:

1. Klopt het dat er in Delft niet gewerkt wordt met de Crisiskaart?

Antwoord: De Crisiskaart is een kaart die de cliënt bij zich draagt en waarop staat hoe de cliënt geholpen wil worden in geval van crisis (bijv. wat wel- en niet te doen, wel of niet opgenomen willen worden, welke medicijnen wel/niet, wie er kan zorgen voor de huisdieren, etc.). Binnen GGZ-Delfland is het beleid dat alle cliënten die crisisgevoelig zijn een Signaleringsplan moeten hebben. Dit is een prominent onderdeel van de behandeling. Deze kaart vult de cliënt samen met de behandelaar en waar kan met zijn naasten, in. De Signaleringskaart wordt frequent besproken en aangepast. Bij een crisis wordt de kaart gezien.

Daarnaast wordt, op indicatie van de behandelaar en in overleg met de cliënt, besloten of het maken van een Crisiskaart gewenst. Door medewerkers van de Crisisdienst wordt altijd naar de Kaart gevraagd. De Crisiskaart wordt door de cliënt, bij voorkeur, samen met een cliëntorganisatie, die met ervaringsdeskundigen werkt (zoals GIDS), ingevuld. De cliënt is eigenaar van de kaart. GGZ-Delfland heeft geen kopie. GGZ-Delfland kan dan ook niet zeggen hoeveel Crisiskaarten er momenteel in omloop zijn. Wel bestaat bij hen de indruk, dat het er relatief weinig zijn en dat de aandacht hiervoor na 2007 is afgevlakt.

2. Ik heb begrepen dat Delft al in 2007 bezig was met de Crisiskaart, maar dat er geen structureel financiering is gekomen om deze te implementeren – klopt dat?

Antwoord: Voor zover bekend, is dat niet het geval.

3. Heeft de gemeente hierover overleg gehad met DSW? Zo ja, wat was de uitkomst.

Antwoord: De Crisiskaart is waarschijnlijk wel genoemd in de contacten met DSW maar er heeft geen gericht overleg over plaatsgevonden. .

Iedere GGZ-zorgaanbieder is volgend jaar verplicht om een plan op te stellen t.b.v. implementatie van de landelijk ontwikkelde Module Acute Psychiatrie, binnen de regio waarvoor men verantwoordelijk is (in dit geval GGZ-Delfland voor de regio DWO). Over de financiering worden afspraken gemaakt met de aangewezen verzekeraar (in dit geval DSW). In het conceptplan van GGZ-Delfland zijn de Crisiskaart en het Signaleringsplan opgenomen. Met GGZ-Delfland is afgesproken dat hun plan besproken wordt met ketenpartners (waaronder gemeente Delft) en op grond daarvan wordt aangepast.

4. Andere gemeenten financieren deze Crisiskaart vanuit de 'aanpak verwarde personen'. Is er in Delft financiële ruimte om deze kaart op deze wijze te financieren"? Waarom wel/niet?

Antwoord: Het betreft een klein aantal gemeenten dat gebruikt maakt van een van de Zonmw subsidies i.k.v. de landelijke Aanpak personen met verward gedrag. Dit betreft een subsidie, die gericht is op kennisontwikkeling (onderzoek, monitoring, evaluatie en kennisverspreiding). E.e.a. is niet alleen gericht op lokale/ regionale implementatie maar vooral op input voor landelijke kennisontwikkeling. De subsidie kan alleen aangevraagd worden door een samenwerkingsverband tussen een kennisinstelling (als hoofdaanvrager, bijv. een hogeschool, onderzoeksbureau) en een organisatie die de praktische doorontwikkeling coördineert (waaronder gemeenten). De ontwikkeling/ subsidie is met name gericht op de ontwikkeling van een Hulpkaart (waaronder de Crisiskaart GGZ). Een Hulpkaart heeft een breder bereik dan de GGZ-doelgroep en zou ook gebruikt kunnen worden door dementerenden en mensen met een licht verstandelijke beperking.

In Den Haag maakt Stichting Kompasie, een organisatie voor cliëntondersteuning, gebruik van de Zonmw-subsidie om een pilot te draaien, waarbij Crisiskaarten gemaakt worden met hulp van tandems van getrainde professionals en ervaringsdeskundigen. Tevens zijn er afspraken gemaakt met politie omdat zij vaak als eerste via 112 met verwarde personen in aanraking komen.

Enkele maanden geleden heeft de gemeenten Delft oriënterend overlegd met de directeur van Kompasie en de GGD. Daarin kwam aan de orde in hoeverre een toekomstige uitrol naar Delft en/of de regio Haaglanden wenselijk zou zijn en andere cliëntondersteuningsorganisaties aan te laten haken. Besloten is eerst de eerste resultaten van de pilot in Den Haag af te wachten.

De Crisiskaart staat bij gemeente Delft op de (omvangrijke) OGGZ-beleidsagenda voor de komende periode. Het is in ieder geval van belang om eerst de huidige stand van zaken te onderzoeken en ook met ervaringsdeskundigen hierover in gesprek te gaan, om vast te stellen wat gewenst is en wat werkt. Vervolgens kan er een passend ontwikkel- of verbeterplan worden opgesteld en uitgevoerd. Er zijn vooralsnog geen financiële middelen voor beschikbaar/gereserveerd.

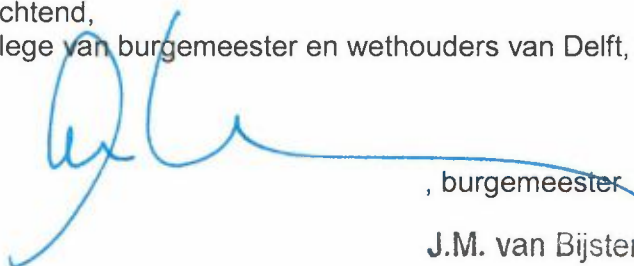
5. We zijn benieuwd naar de doelgroep. Welke gegevens zijn er bekend over het aantal cliënten in Delft dat in psychische crisis raakt?

Deze vraag is bij GGZ-Delfland neer gelegd. Er is door hen nagegaan dat er jaarlijks ongeveer 1500 signaleringsplannen worden gemaakt

Datum
18-12-2018
Ons kenmerk
3834664

door GGZ-Delfland. Dit wordt niet bijgehouden per gemeente. Het aantal Delftenaren hieruit filteren kost nogal wat werk en tijd. Zoals onder 1 vermeld, is bij GGZ-Delfland niet in beeld hoeveel cliënten een Crisiskaart bezitten.

Hoogachtend,
het college van burgemeester en wethouders van Delft,

, burgemeester

J.M. van Bijsterveldt-Vliegenthart

, secretaris

dr. M. Berger, i.s.